

imenovanega mrčesa. Še lože jih je spoznati, če ležijo te sanice na beli, svili podobni podlagi, ki hrani v sebi zalego. Meseca julija izležejo se iz jajc majhne, lepo rudeče uši, katere se na primernih mestih naselijo. S tem, da uši srkajo trtni sok, slabijo trto. Mravlje posebno rade zalezavajo trto po trtnem črviču napadeno in sicer zaradi tega, ker se iz take trte izceva nek sladek sok. Osnaženje in ostrganje napadene trte v jeseni ali spomladi je najbolje sredstvo, da se uniči ta mrčes. O-trgana ljubad se zalego vred mora se ve da se sožgati.

Prof. W. Voss.

C. kr. kmetijska družba kranjska.

Seja glavnega odbora dné 14. junija 1885.

Seji predseduje družbini predsednik gospod baron Wurzbach. Navzoči so gospod podpredsednik J. Fr. Seunig, tajnik Gustav Pirc in odborniki gg. Brus, Jerič, Kastelic, Neveklovski in Witschl.

Ker je na dnevnem redu tudi razgovor o državnih subvencijah, povabljeni so bili k seji zastopniki deželne vlade in deželnega odbora. Prvo zastopa gosp. c. kr. vladni svetnik Avgust pl. Wurzbach, deželni odbor pa gospod cesarski svetnik in deželni odbornik J. Murnik.

V imé odseka za splošne reči, kateri je imel sejo 15. maja t. l., stavi tajnik gosp. Gustav Pirc sledeče predloge, kateri se brez spremembe sprejmejo:

Vis. c. kr. ministerstvu za poljedelstvo pošlje se načrt in program pokrajinske živinske razstave enako izdelan kakor lansko leto za tako razstavo na Krškem.

Vsled dopisa vis. c. k. poljedelskega ministerstva od 17. aprila t. l. obljubi ono premije za umna gnojišča le pod tem pogojem, ako se vsi ali vsaj večina gospodarjev ene soseske zaveže, svoja gnojišča umno urediti. Ker bi bilo po tem potu težko kaj doseči, predlaga odsek za splošne reči, najprvo se obrniti na ministerstvo s sledjo prošnjo: a) vis. c. k. ministerstvo naj blagovoli izraziti se, koliko bi v ta namen utegnilo dati; b) naj bi se te premije redno za več let v proračun stavile in c) naj bi se dovolile premije po 50 gold. tistim, ki napravijo umno gnojišče po načrtu, ki bi se razglasil v „Kmetovalcu“ in „Novicah“.

Način porabe 200 gold. za sadjarstvo predloži se sl. ministerstvu v tem smislu, da se bode ta denar porabil za nadaljevanje reorganizacije družbinega vrta.

150 gold., ki jih ministerstvo dá v podporo obema čebelarstvom a družbama, predlaga odsek za splošne reči tako razdeliti, da dobi marljivo gorenjsko čebelarstvo društvo v Jesenicah 100 gold., čebelarstvo društvo v Ljubljani pa 50 gold. Ob enem sklene centralni odbor, čebelarstvom in sadjarskemu društvu v Jesenicah priporočati, da bi bilo dobro prirediti majhno sadjarsko razstavo v namen spoznanja naših sadnih sort.

Po poročilu gosp. župnika Mesarja predlaga odsek za splošne reči, da se porabi državna podpora za mlekarstvo v znesku 200 gold. v podporo pri zidanki siarnice mlekarske zadruga v Češnjicah.

Podrobni načrt premiranja goveje živine v Kranjski gori 12. oktobra t. l. sklene se vis. c. k. ministerstvu za poljedelstvo tako odposlati, kakor ga predlaga odsek za splošne reči. Ker je pa znesek, kojega ima do sedaj na razpolaganje kmetijska družba v ta namen, premajhen, prosi se ob enem še nekoliko podpore.

Vsled dopisa stalnega odbora avstrijskih poljedelcev, ravno tako vsled dopisa česke kmetijske družbe predlaga odsek za splošne reči, da tudi kmetijska družba kranjska odpošlje peticijo na državni zbor za rad carine in železniških tarifov.

Družbini denarničar in odbornik g. Brus poroča, da je vis. c. kr. ministerstvo za poljedelstvo brez vsake opazke potrdilo račune o porabljenih subvencijah. Gospod družbeni predsednik zahvali se v imenu odbora gospodu Brusu za natančno izvršitev računov.

Nenavzočemu odborniku g. dr. M. Wurzbach-u se naloži, da stavi predloge v zadevah novo napravljene ograje ob družbenem posestvu, ki jo je naredil sosed M. Zdešar.

Stalni odbor avstrijskih poljedelcev naznanja družbi, da se je odbor konstitoval ter so bili voljeni predsednikom knez Adam Sapieha, namestnikoma predsednika knez Schwarzenberg in grof Kinsky ter zapisničarjem dr. Leo Příbyl. Odbor pošilja ob enem svoje pravila ter prosi plačo 10 gold. kot donesek kranjske kmetijske družbe k tej zadrugi.

C. kr. trgovinsko ministerstvo naroča se svojo okrožnico iz dné 19. maja t. l., da naj kmetijske družbe imenovanemu ministerstvu takoj poročajo, ako njih zastopnik v državnem železniškem svetu preneha biti ud kmetijske družbe, ker se v tem slučaju mora poklicati v železniški svet takoj njegov namestnik.

Ponudba g. grofa Attemsa za nakup ene ameriškanske sušilnice se ne more sprejeti.

Občini Janežovo Brdo pošlje se na njeno prošnjo nekaj iztisov „Mlekarstva“ in „Opisa sadjarstvu škodljivih mrčesov.“

Prošnja županije Št. Jošt za bika belanskega plemena proti plači polovice cene se odbije.

Prošnja vodstva ljudske šole v Cirknici za nagrado učencem, ki so nabirali kebre, se usliši ter določi v ta namen 10 gold.

Prošnja Tomaža Šuštaršiča, da se mu dá v podporo čebelarstva 100 gold., se ne more uslišati, ker družba nima v ta namen nič denarja na razpolaganje.

Za nove ude sprejmejo se v družbo sledeči gospodje iz Tržiča: Anton Globočnik, Matevž Lončar, Stanislav Pollak, Peter Malli, Karol B. Malli, Leopold Malli, vsi posestniki; gospá Marija Ahačič, posestnica v Tržiči in g. Matija Wietlschnigg, oskrbnik kriške grajščine pri Kamniku.

Slovenska Matica.

69. odborova seja „Matice Slovenske“

dné 10. junija.

Navzočih 15 odbornikov; predseduje g. Marn.

Gosp. prvosednik naznanja, da sta pregledala in potrdila zapisnik o LXVIII. odborovi seji jeden gg. verifikatorjev in on (mestu drugega nenavzočega g. verifikatorja). Verifikatorjem ad hoc izvoli se g. Wiesthaler.

Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti v Zagrebu naznanja Matici smrt g. dr. Lavoslava Geitlerja, vseučilišnega profesorja zagrebskega, kar odbor pomilovaje vzame na znanje.

Vodstvo tržaškega podpornega in bralnega društva zahvaljuje se za društvu darovane knjige.

Matici došla je od c. k. namestništva v Gradci intimacija gledé dedščine 500 forintov po ranjem vinku Potočinu.

Sklene se g. Kunsteka, d. profesorja v Ptui, prositi, da ostane še zanaprej Maticin poverjenik; ako ne, naj priporoči koga drugega.

Gosp. Lego zahvaljuje se za imenovanje častnim članom in pošilja ob jednom večjo zbirko knjig Matici v dar. Knjige so ali njegovo lastno darilo ali pa darilo drugih gospodov vsled njegovega posredovanja. Poslala

se mu je v ta namen pismena zahvala in naprosil se je, naj se zahvali v društvenem imenu tudi onim gospodom, ki so po njegovem posredovanju Matici darovali knjige.

Zastopnikom v upravnem odboru „Narodnega Doma“ izvoli se vnovič g. prof. Senekovič.

Mestu g. Bogdana Trnovca, dosedanjega poverjenika Matičinega za sežanski okraj, ki ne more biti več poverjenik, sklene se poverjenikom naprositi g. Franc Leban, c. kr. vodja zemljiščnih knjig v Sežani.

Za 1885. leto plačalo je doslej 586 letnikov; od zadnje odborove seje pristopilo je društvu na novo 38 udov, izmed teh 37 letnikov in 1 ustanovnik.

Sklene se, akademskemu društvu „Zvonimir“ na Dunaji darovati na njegovo prošnjo nekoliko primernih knjig iz društvene zaloge.

Letošnjih društvenih knjig tiskalo se bo po 1600 iztisov v jednakej obliki, kakor so bile lanske.

Gosp. Lapajnetu v Krškem sklene se pisati, da mu Matica ustreže lahko le s tretjino chlichejev, ker se le toliko Schoedlerjevih vjema s potrebnimi Pokornjevi.

Matica sprejme Jurčičevo ustanovo Notranjcev v svojo oskrb pod tem pogojem, da se spoji s Tomšičevo v jedno. Iz obresti skupne ustanove bi se razpisavala nagrada za najboljši pripovedni spis vsako drugo leto. Naj se prašata odbora, ki sta ustanovi oskrbovala poprej, oziroma dosedaj, ali privolita v to spojitvev in v te pogoje sploh.

Odobri se tiskovna pogodba tekočega leta med „Matico Slovensko“ in „Narodno Tiskarno“.

Vzame se na znanje, da se vrše v hiši na Kongresnem trgu nekatere potrebne poprave, zaradi katerih se pooblasti gospodarski odsek.

Zapisniki odsekovih sej naj se posebej ne objavljajo, ker so le podlaga sejam odborovim, o katerih naj se poroča v „Letopisu“ in v „Novicah“.

Poročilo o rokopisih za tisk že prirejenih ali namenjenih, kakor sploh o stanju tiskarskega dela vzame se na znanje.

Z ozirom na resolucije občnega zbora zjedini se odbor v načelu, da le oni nasveti, ktere o pravem času naznanijo društveniki odboru, ali ktere odbor sam predlaga občnemu zboru (§§. 4. lit. a., 8. in 10. društvenih pravil), postanejo po njem sklepi, po katerih se je odboru pravilno ravnati. Vsi nasveti pa, ki jih stavijo društveniki še le v občnem zboru samem, smatrati za morejo se le kot želje ali resolucije, ktere odbor po previdnosti uvaža, na ktere pa ni strogo vezan. Odbor izreka dalje željo in prošnjo, da bi se mu naznanjali tudi nasveti pod §. 9. lit. c. poprej in sicer o takem času, da jih lahko stavi na dnevni red občnega zbora.

Odbor sklene interpelacijo, kaj da misli ukreniti, da bo pisava v Matičinih knjigah v prihodnje slovniško pravilnejša in kolikor mogoče enostavna, priporočati uredništvu društvenih knjig v prevdarek in razumno izvrševanje.

Predlog, odbor naj bi skrbel za to, da si Matica kupuje lastništvo izvrstnih slovenskih pisateljev in pesnikov ter jih podaja društvenikom, vzame odbor na znanje z dostavkom, da ve take prilike že sam ceniti in da jih ne bode preziral, ako se pokažejo ugodne razmere.

Sklene se vložiti na deželni odbor prošnjo za podporo gledé izdanja šolskih knjig, ktero naj bi o pravem času predložil „Maticе Slovenske“ predsednik.

Gledé na interpelacijo o spisu Podgornikovem in na poročila ne povsem resnična o občnem zboru v časnikih zjedini se odbor v tem, da na le-ta uradno ne odgovarja, marveč prepušča popravo družnikom samim.

Z ozirom na g. Franc Podgornikovo „Odprto pismo

slavnemu odboru Matice Slovenske“ (priloga št. 9. „Slovana“) bodi pa slovenskemu občinstvu tole v odgovor:

Odbor odločuje nagrade, ne pisatelji. Odbor niti sam niti po predsedniku ni izrekel, da je spis „O človeškem razumu (Letopis 1884 str. 274-286)“ plagijat; tudi mu ni priznal nagrade za prestave. (Opr. r. §. 15.) Ko bi pisatelj po prejetem pojasnilu o nagradi svoji ne bil sam poslal ponjo, temveč zahteval, naj se mu vzviša, sicer pripravi to stvar pred občni zbor, mogel bi odbor se nanjo ozirati; sedaj pa, kedar je občni zbor o tej reči prešel na dnevni red, odbor „Matice Slovenske“, kteri spise sodi tudi po njihovi notranji in občni vrednosti ter o svojem delovanju uradno doslej poroča po Novicah, nima ničesar preklicevati, marveč z dobro vestjo sodbo o omenjeni razpravi pa o pisateljevi „očitbi nepoštenosti“ prepušča razumnemu občinstvu slovenskemu.

Ker se je v zadnji odborovi seji sklenilo objavljati tudi imenike na novo pristopivših članov in jih dodajati poročilom o odborovih sejah v „Novicah“, sledi tu imenik 1885. leta pristopivših novih članov.

A.) Kot ustanovniki pristopili so 1885. leta dosedaj društvu na novo:

Gg. Kenda Anton, uradnik pri „Assicurazione Generali“ v Trstu; Majdič Vinko, lastnik umetnih mlinov v Kranji; dr. Missia Jakob, knezoškof itd. itd. v Ljubljani; Orožen Ignacij, stolni dekan v Mariboru.

B.) Kot letniki pristopili so 1885. leta dosedaj društvu na novo:

Gg. Alijančič Ivan, kaplan v Šmariji; Andolšek Franc, c. k. sodn. pristav v Radovljici; Bergman Franc, kaplan v Žabnicah; Bonač Ivan, knjigovez v Ljubljani; Bralno društvo v Št. Juriji pri Celji; Brenčič Alojzij, odv. koncipijent v Ptui; Bulovec Ivan, trgovec v Radovljici; Čiček o. Bonaventura, minoritski kaplan v Ptui; Črne Franc, c. kr. um. stotnik v Tomaji; Delak Jakob, trgovec v Štorjanih; Dettoni Josip, c. kr. beležnik v Sežani; Ditrih Anton, trgovec v Postojini; Dralka Josip, c. k. okr. glavar in posestnik v Radovljici; Dugulin Ivan, župnik v Ajdovščini; pl. Fabris Josip, c. k. okr. komisar v Sežani; Gabršek Franc, učitelj v Ratečah; dr. Gelingsheim Karol, c. kr. sodn. pristav v Kozjem; Globočnik Anton, tovarnar v Železnikih; Globočnik Ivan, župnik na Pontablu; Gregorič Franc, krčmar in posestnik v Krškem; Gregorin Gustav, drd. jur. in odv. koncipijent v Sežani; Grlanec Josip, posestnik v Saleži; Gruden Ivan, véliki župan v Zgoniku; Herič Božidar, učitelj na Gori; Hofman Hubert, not. koncipijent v Radovljici; Homann Friderik, realski azistent v Ljubljani; Homann Oton, trgovec v Radovljici; Hrovatin Josip, nadučitelj v Sežani; Janež Alojzij, posestnik v Krškem; dr. Jelovšek Ignacij, c. kr. sanitetni azistent v Radovljici; Kaspret Anton, gim. učitelj v Gradci; Klinar Matija, krčmar in posestnik v Radovljici; Lah Gregor, župan in posestnik v Loži; Levec Ivan, učitelj pri Kapeli; Lukančič Ivan, inženir na Dunaji; Marini Karol, posestnik v Sežani; Mayr Peter ml., krčmar in posestnik v Kranji; Mejač Andrej ml., posestnikov sin v Komendi; Miklav Urban, farni oskrbnik v Št. Mihelu; Milič Josip, posestnik v Repniči; Mlekuž Karol, učitelj v Oseku; Muha Josip, kaplan v Šmartinu; Novak Mihael, c. kr. sodn. pristav v Konjicah; Obreza Anton, tapecirar v Ljubljani; Pirc Gustav, potni učitelj in c. k. kmetijske družbe tajnik v Ljubljani; Pirjevec Josip, trgovec v Sežani; Pitamic Franc, c. kr. notar v Sežani; Podgornik Krešimir, trgovec v Sežani; Pošenjak Toma, učitelj na Cvenu; Potočnik Franc, c. kr. um. stavbeni svétnik in mestni odbornik v Ljubljani; Praprotnik Avgust, posestnik v Lokvi; Roblek Aleks, lekar in posestnik v Radovljici; Rodé Ivan, trgovec v Ljubljani; Rozina Julij, not. uradnik v Loži; Runovec Davorin, učitelj v Slov. Gradci; Scherko Karol, c. kr. um. okr. sodnik v Postojini; Schneider Franc, učitelj na Cvenu; Selnik Luka, župnik v Ovčji Vasi; Sittig Teodor, privatni geometer

in posestnik v Radovljici; Skale Otmar, c. kr. okr. živinozdravnik v Novem Mestu; Slanc Franc, učitelj pri Sv. Lovrenci; Stanič Jakob, e. kr. sodn. kancelist v Sežani; Turek Anton, veleposestnik v Šepoljih; Valentinčič Ignacij, posestnik, gl. zastopnik zavarovalnic „Austria“ in „Concordia“, in mestni odbornik v Ljubljani; Vernik Peter, mesar in posestnik v Postojini; Vičič Miroslav, nadžupan in posestnik v Postojini; Weinhard Franc, kaplan pri Sv. Marjeti; Zagorjan Anton, not. uradnik v Ljubljani; Zakotnik Andrej, krčmar v Postojini; dr. Zenkovich Aleksander, c. kr. okr. zdravnik v Sežani; Žerjov Gregor, c. kr. okr. sodnik v Loži; Živec Josip, veleposestnik v Skopem; Žužek Lavoslav, c. kr. okr. sodnik v Postojini.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

(Dalje.)

4.

Meka.

Mesto Meka, cilj in konec božjega pota pravovernemu moslemu, stoji blizo zahodnega pobočja arabskega v ozki peščeni dolini, med golimi suhimi gorami. Tu se je bil narodil prerok Muhamed, tu se je izcimila njegova vera in od tu se je razširila po treh delih sveta. Bog ne daj neverniku stopiti v to sveto mesto! Nekateri kristijani pa so se vendar srečno vtihotapili va-nj, na pr. Burckhardt, Burton, Maltzan in še drugi. Prišli so prav v sama svetišča muhamedanska, se ve da so se poprej skrivaj preoblekli, in vedli so se vedno in povsodi takisto, kakor pravi muzelmanski božjepotniki. Meka je moslemu nad vsa mesta, zato jej prideva najlepših, najnežniših priimkov. Dražestna pa ni Meka uže zaradi okolice ne, ali sveto mesto je, in to je dovolj. Ceste ima široke in še dokaj pravilno izpeljane, hiše zidane in visoke, z okni na ulice, in z večine za božjepotnike opravljene. Utrjeno je s tremi ostrogi zaradi večje varnosti. Dražestna tedaj Meka ni, kakor je bilo ravnokar omenjeno, nikjer ne ugledaš drevesa, ne zelene rušnje, pač pa je jako živahna, vzlasti ondaj, kedar prihajajo in odhajajo božjepotniki. Po ulicah mrgoli božjepotnikov, in po dobro založenih prodajalnicah je na izbiro jutrovskega blaga in lišpa. Hodijo pa na božjo pot v Meko verniki iz Turške, Male Azije in Sirske, katere vodi navadno paša damaški v dolgi karavani. Druge karavane prihajajo od Bagdada in Bazre s krivoverskimi Perzijanci in še druge prihajajo iz severne, južne in izhodne Arabije. Njim se pridružijo navadno tudi božjepotniki iz Maroke, iz velike pustinje, iz Algiera, Tunisa in Tripolja, kakor tudi velika kafile, ki prihaja iz rodovitne Nilove nižave. Po morju pa prihajajo božjepotniki iz daljne Indije, iz Beludžistana in Afganistana, od bregov perzijanskega zaliva, iz južne Arabske, pa mnogi Afričani, in tako se natepe v Meki najčudnejša zmes plemen človeških. Včasih privre vkup nad 100.000 ljudi in 50.000 kamel, in zato je treba velikanskih prostorov, mnogo poslopij, hrane in drugih neobhodno potrebnih stvari. Ni čuda, da je potem ne navadno živo gibanje v Meki, ki ima uže sama za-se okolo 45.000 duš.

Vsak božjepotnik hoče priti v veliko mošejo, kateri velé: Beit-Allah, to je, hiša božja, ali na kratko: El Haram, to je, svetišče, kajti v njej stoji „sveta kaba“. Ta mošeja je 250 korakov dolga, in 200 korakov široka. Na okrog se vijejo obokani hodniki v treh vrstah, na sredi stoji „kaba“, izvira studenec „zemzem“, in se vidijo še neke druge svetinje. Lepša jo sedem osmero-

oglatih vitkih minaretov in 19 vrat drži va-njo. Najimnitniša vrata se nazivajo Babes Salem, to je, vrata izveličanja. Če božjepotnik samo skozi gre, uže je vreden posebne milosti božje, zato navadno vsak božjepotnik skozi ta vrata v mošejo tišči. Na sredi stoji „kaba“, malo štirioglato poslopje, skoro 11 metrov visoko in 10 metrov široko. Pozidana je „kaba“ iz rezanega granita in strop sloni na dveh stebrih. V severoizhodni zunanji rob je vzdani črn, s srebrom vkovan kamen, ki je uže ves izlizen od vednega poljubljevanja. Pravljičica pripoveda, da je bila „kaba“ uže 2000 let pred ustvarjenjem sveta pozidana v nebesih, in so jo angelji molili. Adam je postavil jo na zemlji na tanko pod onim istim mestom, kjer je stala v nebesih. Za njeno varstvo je bilo odbranih 10.000 angelov, ali vesoljni potop jo je zrušil, in potem jo je postavil z novega Abraham (Ibrahim) s pomočjo svojega sina Izmaela in nadangelja Gabriela. Ta je prinesel tudi čudoviti kamen, ki je sprvega bil prozoren hiacint, ali vsled solz, ki jih je Abraham prelil zaradi grehov ljudskih, počrnel je tako, kakor je sedaj. „Kaba“ je prestrta znotraj in zunaj; zunaj z velikim svilenim črnim zastorom, ki ga napravljajo v Kahiri in vsako leto obnové. Va-nj so z zlatom vvezeni pobožni reki, pa veroizpoved islamska: „Ni ga Boga razen Boga, in Muhamed je prerok njegov.“ Pred vrati visi izredno krasen, z zlatom in srebrom prevezen zastor. Tudi notranje stene so prestrte z rožnorudečo svilenino, ki jo tudi vsako leto obnové in jo pošilja navadno sultan carigrajski. Staro robo pa razrežejo na drobne kosce, in razdelé v spomin božjepotnikom.

„Kabo“ odpró samo trikrat na leto: enkrat za možake, enkrat za žene, in enkrat zato, da jo posnažijo. Neomozene ženske ne smejo v to svetišče, ali mnoge so vendar na vso moč radovedne in se ne morejo premagati. Kaj napravijo? Gredó k sodniku in se poročé za tisti dan s katerim bodi možakom, in drugi dan gresta zopet vsak svojo pot. Kdor hoče iti v „kabo“, mora izmoliti po več molitvic, in izpolniti nekatere zapovedane obrede. Zapovedano pa ni, da bi moral vsak pravovernik iti v „kabo“, in mnogi se vrnejo iz Meke, kateri „kabe“ od znotraj še videli niso. Blizo „kabe“ stoji še drugo poslopje nad svetim vodnjakom „zemzemom“. Pravljičica pripoveda, da je angelj Gospodov pokazal Hagari, ko je blodila s svojim sinom Izmaelom po pustinji, in bi bila skoro umrla presilne žeje. Prej ko ne bi ne bilo Meke, da ni tega studenca, kajti več milj na okolo ni sladke pitne vode. Vodnjak je širok 2½ metra, in do vode meri skoro 18 metrov. Vode ima vedno dovolj, in je tudi za spoznanje gorkeja od zunanjega zraka, samo slana je nekoliko. Ali to nič ne dé, pravoverni moslim jo cení nad vse, trdi ti, da obvaruje sleherne bolezni, in zato je pije, kolikor more. Po cele gruče bolnikov leži okolo tega studenca in se zanašajo, da ta voda jih gotovo pozdravi. Potopisec Burckhardt je videl moža, ki je toliko časa se nalival z vodo, da se mu je ustavila. Ker je čedalje bolj pešal, in je naposled izprevidel, da bode kmalu po njem, trdil je v svoji slepoti, da zato ne ozdravi, ker se ne more vode dovelj napiti. Tudi v posebne vrče si je božjepotniki natočijo, da jo potem domú nesó.

Kedar se molitve molijo, takrat je mirno v mošeji, ali drugekrati je tak vik in krik, šum in hrup, da bi človek menil, da tū je zabavališče, a ne hiša božja. V eni gruči se glasno razgovarjajo, v drugi jedó in pijó, leže in spé; tu čitajo koran, tam poslušajo govor učnega „ulema“. Tudi učitelj ima tu svojo šolo ter dobro otepava šumečo mladino. Na vse vrh prežé tu okolo premnogi prosijaki, leže in stokajo premnogi bolniki.

Ali na večer, ko se prično navadne zapovedane molitve, spremeni se vse. Po tleh pogrnejo velikih plaht